

SILVESTROVSKÁ K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PŘÍLOHA KOBRY - PROSINEC 2007

Citát inspirující:

Dnes, ve věku čtyřicet čtyři let, bych asi mohl po pravdě přiznat, že jsem chtěl psát, abych měl něco zajímavého na čtení, protože i když všechno, co jsem četl, bylo docela slušné, ba občas docela výborné, věřil jsem, že bych to napsal lépe – a tak to samozřejmě bylo.

William Saroyan

NOVÉMU ROKU 1999

(Ize použít i 2008)

Václav TESLÍK

Já jsem buran, to mi, lidi, věřte.
Vola poznám, slečno, na dálku.
Svémi žvásty, pýchou s vůlí vepře
Nerozjedem českou lokálku.

(úryvek ze sbírky Správnej kejkl)

ŽE BY KONEČNĚ LETOS ... ?

Vždycky když nastupuje podzim mám takové divné nutkání a zvláštní pocity. Tím nemyslím bolesti krční páteře, nakonec ty mám celý rok, ale s chladnem a podzimními plískanicemi o sobě nějak víc dávají vědět. Ale mám na mysli něco jiného, důležitějšího. Vždycky na podzim se totiž uděluje Nobelova cena. Přesněji řečeno uděluje se několik Nobelových cen, ale přiznám se, že ačkoliv jsem absolvoval zkoušku z biochemie u

Doc. MUDr. Miroslava Ledviny v roce 1982 za lidovku (tj. trojka), tak s cenou za chemii jsem nijak nepočítal. Oželel jsem i cenu za fyziku a nakonec ani ta medicína mně nebyla souzena, já vím, jsem jen takový dělník medicíny, tak co bych chtěl, ale když ve čtvrtek 11.října ráno v rozhlase oznámili, že právě tento den Švédská královská akademie věd udělí cenu za literaturu, upozornil jsem sestřičku, aby věděla, jak má v telefonu vystupovat, kdyby se ze Stockholmu ozvali.

„Že by konečně letos ...“, povzbuzoval jsem se. Nakonec proč ne? Letos v létě jsem do Stockholmu poslal svého lobistu Prochora, není to sice žádný Dalík, ale svoji práci si zastane ...

Když zazvonil telefon, odbíhal jsem od rozdělané práce, potom se k ní zase zklamaně vracel, protože to volala jen paní Procházková, že jí vypadla plomba.

Během polední přestávky jsem si v hlavě sumíroval slavnostní řeč, vzpomínal na Jaroslava Seiferta, za kterého cenu přebírala jeho dcera. Pak zazvonil telefon, ale ... byl to zase jen planý poplach.

„Ještě to dají nějaké ženské, třeba Zákoutská měla letos to výročí,“ s obavami jsem tušil, že něco není v pořádku, když se chýlil konec pracovní doby.

Sestřička při každém telefonátu tajemně odpovídala pouze ano nebo ne, aby zvýšila moje napětí. Pak konečně řekla: „Máš telefon !“ Vystartoval jsem jako Asafa Powel! Ve sluchátku se ozval jistý pan Pavlík z nejmenované pojišťovací agentury. No a pak už byl konec pracovní doby. V rádiu hlásili, že Nobelovu cenu za literaturu získala letos britská spisovatelka Doris Lessingerová.

„Říkal jsem to, nějaká ženská, i když ne Zákoutská!“

No nic za rok se opět v říjnu bude vyhlašovat další majitel či majitelka Nobelovy ceny za literaturu (nebo že bych se vrhnul na tu chemii?). Nakonec těch 10 miliónů švédských korun (přes 30 miliónů českých) budu muset vybrat na pacientech od Nového roku 2008 po třicetikorunách v rámci Julínkovy reformy.

Václav

NOVÁ KNIHA VÁCLAVA TESLÍKA

Teslík, Václav : Management stáda masného skotu (dotisk)
Řízení chovu zákl. stáda masného skotu. Organizace, technika, technologie, výživa, užitkovost, systém SEUROP, ekonomika chovu. Dotisk.

Cena : 50 Kč

Viz další informace:

http://www.agronavigator.cz/knihkupectvi/show_kat.asp?sessionid=313FCFD3-C22C-4A1F-9880-F9FEA3D6EBB8&ids=338

PROFESNÍ ŽIVOTOPIS

Byl jsem ředitelem jednoho velkého koncernového podniku. Kávu mi vařila sexy sekretářka, do práce jsem jezdil Tatrou 613. Jednou za mnou přišli, abych zaplatil 5 000,- Kč na pohřeb člena ÚV KSČ. Řekl jsem, že za 5000,- Kč pochovám celý ÚV sám.

Od té doby jsem pracoval jako ředitel malého podniku. Kávu mi vařila stará sekretářka, do práce jsem jezdil Tatrou 603. Jednou mi vyčítali, že jsem nebyl na poslední schůzi KSČ. Řekl jsem, že kdybych věděl, že je opravdu poslední, přišel bych s transparentem.

Od té doby jsem pracoval jako mistr. Do práce jsem jezdil vlastním autem, kávu si vařil sám. Na stěně jsem měl obraz Husáka a Lollobrigidy. Řekli mi, abych tu kurvku sundal. Sundal jsem Husáka ...

Od té doby jsem pracoval na výkopech. Do práce jsem jezdil na kole a kávu jsem si nosil v termosce. Když jsem kopal, přišli za mnou, abych si kolo schoval, že tady půjde sovětská delegace. Řekl jsem, že se nemusí bát, kolo mám zamknuté a pojištěné.

... a od té doby jsem byl nezaměstnaný .... ale život mne poučil.

... byl jsem dlouhé roky nezaměstnaný, pak přišel sametový převrat ...

Nechal jsem se rehabilitovat. Od té doby pracuji v politice. Kávu mi vaří sexy sekretářka, do práce mě vozí řidič v Audi.

Držím hubu a zvedám ruku, jak je potřeba. Moje životná úroveň zase stoupá. Na výstřelky mládí jen v hezkém vzpomínám.

Přeposláno od Oldřicha Němce

ZÁKLADNÍ VĚDOMOSTI PŘI CHOVU MUŽE

Úvod

Chovat muže není zdaleka tak bezproblémové jako za časů našich maminek a babiček. Vyvstává otázka, jestli se chov muže v dnešních časech vůbec vyplácí.

§ 1 Základní vlastnosti muže

Chovaný exemplář by měl splňovat aspoň dva z těchto předpokladů: musí být užitečný (tj. zručný, šikovný a snaživý v domácnosti a v posteli)

musí být pohledný (tj. jeho vzhled by neměl vzbuzovat lítost a soustrast).

Výše jmenované vlastnosti nemusí platit v případě, že platí §2.

§ 2 Je bohatý !!!!!!!!!!!!!

§ 3 Výběr muže

Jeho pořízení a chov si rozumně rozvažte, dopřejte si dostatek času na výběr vhodného exempláře a nechte se přesvědčit o jeho skutečných přednostech a schopnostech. Zvažte skutečnost, že muž má tendence ukazovat se z té lepší strany, což je často následováno návratem k původnímu stavu. Skryté vady a neduhy se objevují až po delší době a proto také počet odložených mužů narůstá.

Mnohé exempláře pak bloudí bezcílně po okolí nebo hledají útočiště u nových majitelů. Doporučuje se pořídit si už vycvičeného muže (viz §5). Exempláře nabízené v secondhandech jsou často velmi výhodným řešením, neboť již mají osvojené žádoucí návyky. V případě již vícekrát použitých exemplářů je ovšem varování víc než na místě. Pokud totiž byli chováni na mnohých místech a u mnohých žen, mají sklony k krátkodobým výpadkům paměti, takže si čas od času nedokáží vzpomenout na svůj domov ani na svoji majitelku.

§ 4 Krmení

Muž je ve své podstatě všežravec. Kvůli vyrovnané stravě se doporučuje občas vystřídat konzervy čerstvou zeleninou. Alkohol by neměl být striktně zakázán, pokud ho konzumuje ve společnosti svých kamarádů. Muži je možno dopřát v přiměřeném množství i sladkosti. Pozor na přežíraní !!! Obézním mužům rapidně klesá pohyblivost a tím jejich výkonnost v posteli a domácnosti.

§ 5 Chov

Co se týče ubytování, je muž relativně nenáročný. Všeobecně mu stačí televizor (dálkové ovládání je nevyhnutelné) a postel. Televizor je možno nahradit počítačem. Není dobré ho na celý den zavírat, mohlo by to vést k depresivním stavům, odmítání stravy a posléze k úhynu. Na pravidelný přívod kyslíku a udržení přiměřené pohyblivosti se osvědčila práce na zahradě. Kromě toho je dobré vzít ho jedenkrát denně mezi lidi, aby měl výběh.

§ 6 Péče

Dohlédněte na to, aby se aspoň jedenkrát denně umyl a jedenkrát za dva měsíce navštívil holiče. Aby se vyhnul poranění, občas mu ostříhejte nehty. Velmi důležité je dohlédnout na to, aby si pravidelně měnil spodní prádlo.

§ 7 Choroby

Muž má od přírody sklon k dramatizování a přehánění. Dispozice k hypochondrii je mu vrozená. Nezapomínejte: při prochlazení obyčejná kombinace postel a čaj úplně postačí! Upřímné politování nemocného může proces ozdravení výrazně prodloužit. Někteří muži mají bohužel sklon k vypadávání vlasů. Jelikož to neovlivňuje jejich kondici, není třeba se tím zvlášť zaobírat.

§ 8 Výcvik

Muž zkrotne velmi rychle, když se s ním správně zachází. Běžné povely k noze, dones, pohov ovládají ti bystřejší již po několika hodinách výcviku. Nezapomeňte na pravidelnost. V případě, že se do výcviku hodlá zapojit i tchyně, je nutno určit jasná pravidla.

§ 9 Rozmnožování

Muži jsou plodní celý rok a podle toho se chovají. V souvislosti s tím je touha muže po dítěti většinou neuvážená a předčasná. Často je pro něj jen účelem, který svítí prostředky. Doporučuje se zapůjčit si od rodiny nebo známých pár dětí a tak nejlépe prověřit jeho otcovské schopnosti.

Závěr

Obecně je nutno připomenout, že chov muže je náročnější než chov akvarijních rybiček, želv či křečků. Je srovnatelný s chovem psů, koček či jiných větších savců.

Přeposláno od Petra Musíla.

ŘEKNI MI, CO JÍŠ ...

KOLIKRÁT JSI TO SNĚDL, TOLIKRÁT JSI PŘEJEDENÝ

Václav Franc

Silvestrovská Kobra je trochu jiná, a tak jsem si pravidelnou rubriku ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ... trochu pozměnil na aktuálnější – ŘEKNI MI, CO JÍŠ ... Nakonec se tvrdí, že v dnešní době mají úspěch u čtenářů kuchařky a erotika.

A tak jsem se Vám rozhodl tak trochu s předstihem představit svoji novou chystanou knihu Kolikrát jsi to snědl, tolikrát jsi přejedený, kterou chystám vydat v nakladatelství Kraspress, jestli mně to pan hejtman dovolí.

Ale co v mé knize můžete najít? Kniha má 52 kapitol, přesně jako rok týdnů a každá kapitola se věnuje jednomu jídlu, které uvaříte v pondělí a pak jej až do neděle jíte, takže jste několikrát přejedený tak, že už ani nemáte chuť jíst. Tato metoda může pomáhat i obézním spoluobčanům ke snížení nadváhy.

Kniha má také blízko k literárnímu žánru, a tak se věnuji také jídelníčku básníků či prozaiků, protože ten se podle žánru zásadně liší. Poetové stále někde bloudí, jsou opilí vztahem, láskou a mnohdy ani nepotřebují konzumovat nějaké pokrmy. Naopak třeba autoři detektivního žánru by neměli šetřit kečupem jako přílohou prakticky ke všem jídlům. Autorům knih pro mládež potom doporučuji neopíjet naše mladé čtenáře rohlíkem, protože ti jsou už v raném věku zvyklí na zcela tekutiny.

Zároveň bych chtěl ve své knize vyvrátit některé mýty a pověry, které o mé osobě před nedávným šířila jedna osoba, a to, cituji: „nemáš prý rád bramboračku!“. Tak zde se musím vyloženě ohradit, protože už moje babička, která mě mimochodem pěkně zmlsala, když jsem nechtěl jíst, co mně doma dali na talíř, říkala, že mně na vojně naučí jíst všechno. Trochu se sice mýlila, protože mně všechno naučila jíst už vysokoškolská menza, ale pokud jsem přesto ještě něco nejedl, např. špenát, tak ve vojenské kuchyni jsem už začal vidět všechno zeleně a nakonec jedl i ten špenát, což s povděkem kvituje moje žena, můžete se jí na to zeptat!

A na závěr mé knihy si dovolím odcitovat ze strany 216, kde se vyznávám ze svých lásek: „Řízek stokrát jinak! Vídeňský řízek nejoblíbenější české jídlo. Co Čech to milovník řízku!“

Václav

OTÁZKA PRO ... Ladislavu Francovou

Je pravda, že váš manžel Václav Franc „nemá prý rád bramboračku“ ?

Ladislava Francová: Není to pravda. Bramboračku jí docela normálně, neodmlouvá, nevybírám z ní žádné ingredience. Dokonce si ji někdy i večer ohřívá, když trochu zbude, k večeři.

ZAJÍMAVOSTI NA WEBU ... HENRYK LAHOLA

Přetiskujeme dopis pana Pavla Honse, jako reakci na článek Václava France z Kobry:

Vážený pane doktore všeobecného lékařství, při čtení Vašeho článku "Lidé, čtěte!" jste mi připomněl dva články JUDr. PhDr. Mgr. et Mgr. Henryka Laholy, a to články s názvy "Apel JUDr.PhDr.Mgr. et Mgr.Henryka Laholy k dětem, aby četly knihy!!" viz <http://henryklahola.nazory.cz/romantik.htm> a "Děti! Čtěte pro sebe! Ne pro pobavení dospělých!!" viz <http://henryklahola.nazory.cz/cetba.htm>

Zároveň také JUDr. PhDr. Mgr. et Mgr. Henryk Lahola předkládá seznam knih, které doporučuje k četbě a prostudování:, především svým stoupencům: <http://henryklahola.nazory.cz/Beletrie.htm> Zároveň také připojuji dvě velmi výrazně veliké velkorozměrové fotografie, dokumentující, že statistiku průměrného počtu přečtených knih na osobu v České republice velmi výrazně zvedá právě JUDr. PhDr. Mgr. et Mgr. Henryk Lahola, čímž dochází k určitému statistickému zkreslení v pozitivních hodnotách přečtených knih, zároveň také dokládá lásku k vzdělání JUDr. PhDr. Mgr. et Mgr. Henryka Laholy. V popředí můžeme vidět 4 jeho diplomy z Univerzity Karlovy v Praze. Druhá velmi výrazně veliká velkorozměrová fotografie pak zachycuje JUDr. PhDr. Mgr. et Mgr. Henryka Laholu při úspěšném absolvování první třídy základní školy a získání dokonce 4 akademických razítek se sluníčkem za mimořádně podařené výkresy. http://henryklahola.nazory.cz/Babice_356.html
<http://sweb.cz/dojicky/vzdelanec-big.jpg>

Doporučujeme Vám všem navštívit výše uvedené stránky a panu Honsovi děkujeme za podnětný příspěvek, který tentokrát nehonorujeme (snad až příště).

VESELÉ PŘÍHODY PŘI PŘÍPRAVĚ KOBRY

Tiskařský šotek si prostě občas zařadí a nejinak se to stalo i letos na podzim, když jsem na titulní straně zářijové Kobry uveřejnil báseň Hany Runčíkové Naše noc. Ptáte se, co se stalo, no pustil jsem to e-mailem ven a naštěstí se našlo několik jednotlivců, kteří mě na to včas upozornili (děkuji), takže jsem všechno rychle zachránil. Stále nic nechápete? Tak vám napovím, když si vezmete Hančino příjmení a přehodíte dvě vedle sebe stojící souhlásky, tak vznikne jiné slovo, dávající smysl!

Už jste doma? Ru –NČ –íková versus Ru – ČN –íková!

Ještě jednou se Hance omlouvám!

Václav

DEMENTI

Kdo je pan Lis a paní Lisová?

V průběhu Jičínského poetického jara se jedné účastnici, Markétě Hrubínové, podařilo odhalit skutečnost, která již dlouhou dobu vtřala novinářům z bulváru hlavou. Pan Lis je Václav Franc a paní Lisová je Jana Benešová. Václav Franc tuto skutečnost těsně před půlnocí, po požití většího množství alkoholu, doznal, nakonec to novináři už nějak dopředu tušili, ale přiznal ještě jedno šokující odhalení. Jejich synem je Bohumír Procházka – Lis a jak Franc řekl doslova: „Kluk se neučí, chodí za školu, píše pořád jenom nějaký pitomý básničky, obluje ve škole mladý holky a místo toho, aby se z něj stalo něco pořádného, například voják, tak chce být nezávislým novinářem a vydávat vlastní noviny!“

Jak je to se vztahem Josefa Jindry a Kateřiny Neumannové?

Často se nás čtenáři ptají, jak je to se vztahem naší slavné lyžařky a našeho člena Josefa Jindry? A kdo je vlastně otcem malé Lucinky, budoucí nadějně sportovkyně?

„Je to blbost, jen shoda jmen,“ dušuje se Josef Jindra. „Nic jiného v tom nehledejte, je to jen snaha bulváru, pošpinit dobré jméno českého básníka.“

Jak jsme zjistili na sobotecké matrice, Josef Jindra, byl v hodinách tělocviku, učiněné dřevo, takže pochybujeme, že by se s ním zahodila naše slavná sportovkyně a olympijská vítězka.

Takže všechny fámy můžeme směle vyvrátit. Pro ještě několik upřesňujících důkazů jsme se chtěli zastavit tento víkend v Sobotce, ale pana Jindru jsme nezastihli doma. Jak nám ochotně sdělila jedna informovaná paní z okolí jeho bydliště (pochopitelně nechce být jmenována), pan Jindra v pátek večer přidělal na svůj vůz držáky na lyže a časně ráno se chystal směrem na Zadov!

Proč byl Michal Viewegh na Jičínském poetickém jaru inkognito?

Stává se už tradicí, že se akcí jičínského literárního spolku LiS účastní i známý český spisovatel Michal Viewegh. Poznává jej řada jeho čtenářů, ale on zatvrzele tvrdí, že není Viewegh, ale Franc!

Tak například po Jičínském poetickém jaru byly na panelu v knihovně vystaveny fotografie z akce a jedna čtenářka na fotografii poznala Viewegha a divila se, že o tom nic nevěděla, že byl v Jičíně Viewegh, že kdyby to věděla, určitě by přišla.

Obdobně reagovala jiná žena, když si prohlížela fotografie, cituji: „No neříkejte mi, že jste tam měli Viewegha“.

Vyvstává tedy otázka, kdo vlastně byl na Jičínském poetickém jaru? Franc nebo sám Viewegh? A další dilema vyvstalo po večeru poezie v programu Přijíždíte do stanice Poetika nad Rýmem. Kdo tam vlastně ztvárnil roli výpravčího?

Proč to Michal všechno dělá? Že by si chtěl odpočinout od dotěrných paparazziů? A nakonec, kdo napsal všechny ty nádherné knihy? Viewegh nebo Franc? Redakce Kobry bude dále pátrat a třeba už v příští

silvestrovské Kobře se k celé záležitosti ještě vrátí.

**Kdo je na
obrázku?
Franc nebo
Viewegh?**

Jak loboval Prochor ve Stockholmu, když Franc zase nezískal Nobelovu cenu?

Jako vyhozené peníze se mohou zdát náklady vynaložené na cestu Prochora do Stockholmu jako lobisty Václava France z důvodu udělení Nobelovy ceny.

Prochor sice přímo z místa poslal Francovi e-mail, ve kterém píše, cituji: „Tedy zatím tam máš jmenovku (myšleno ve Stockholmu). Oni ti Švejdvové moc neuznávají háčky a čárky a tak je ta Řehče podivná. V příloze zasílám fotografii z radnice v městě Stockholmu, kde se udělují Nobelovy ceny. Ostatním to dávám na vědomí, měli by Ti vykat. ProChor“

Jenže na podzim zase Nobelovka do Řehče nedoputovala. Jak bude reagovat Franc a bude si muset cestu uhradit Prochor sám z kapesného? Vypadá to tak, protože Franc dává od celé záležitosti ruce pryč a Prochor chodí vypomáhat na nádraží, odkud zcizil jednu plácačku a čepici výpravčího. Hrozí mu trest odnětí svobody, ale na náš přímý dotaz odpovídal nesourodě a stále stejně: „Sovětský vězeň – náš vzor!“

Jsou mladé společnosti také v módě u literátů? Jaké kočky si vozí literáti na akce?

Jičín na letošním Martinském poetickém podzimu reprezentovala dvojice Monika Eberlová a Václav Franc. Hned po příjezdu byl Václav Franc obviněn především beskydským bardem Jiřím Georgem Figurou, že manželku nechal doma a přivezl si mladou „kočku“?

Franc tuto skutečnost nepopíral, takže se ještě více mezi účastníky rozšířila. Nakonec mladé společnosti jsou letos na podzim v kurzu, viz naši přední politici Topolánek či Paroubek, ale jak je to u literátů? Ale všechno je zcela jinak, protože o Václavu Francovi se ví, že pracuje jako zubní lékař a zubní lékaři mívají problémy s bederní páteří. Franc si skutečně do Martina přivezl „kočku“, tedy přesněji řečeno bederní kožešinový pás z mladé výhřevné kočky.

Umí Václav Teslík lužickosrbsky?

Kolik umíš jazyků, tolikrát jsi člověkem, říká jedno české přísloví, ale jak je to s jazykovými schopnostmi Václava Teslíka? Na Jičínském poetickém jaru dělal, že neumí, dokonce se ptal pana Milana Hrabala, propagátora lužickosrbštiny, jak se řekne tak zcela běžné slovo jako je kombajn?

Ale před půlnocí se prozradil, neboť sám citoval některé básně, ačkoliv tvrdil, že autorem básní je František Gellner. Ale posuďte sami:

„Pod čezkim čišćom nuzy časa
kreatura stona.
Njeh plače, skorži wona,
Da tola přeco dále za njej masa ...“

Takže nejen, že Teslík umí lužickosrbsky, ale dokonce tvoří v lužickosrbštině. Jenže všechno je nakonec jinak, jak nám potvrdil sám Milan Hrabal. Citovaná báseň je vlastně báseň Jakuba Lorenc-Zalěského Naše dny. Václav Teslík ji pouze přeložil z lužickosrbštiny do dolnokozojedštiny s hornokozejedským přízvukem!

Thomka a Franc nás budou reprezentovat na Eurosongu 2008

Na Eurosongu 2007 příliš neuspěla česká skupina Kabát, nepostoupila do finálového večera a žádnou velkou díru do světa neudělali ani slovenští zástupci, a tak se na Jičínském poetickém jaru začala rodit nová hudební skupina. „Není to sice žádný Kotvald a Hložek“, řekl novinářům Ján Cíger, manažér nové dvojice na hudebním nebi, „ale doufám, že porotu zajmou.“

Už asi tušíte, že nová dvojice je tvořena prezidentem spolku Mádokýš Mathejem Thomkou a samozvaným Králem Václavem pátým Francem. A protože oba dobře vědí, že by čeština ani slovenština neměla v soutěži velký úspěch, chtějí posluchače oslovit netradičně, a tak nazpívali svůj první hit lužickosrbsky. Jmenuje se „Daj mi edno jajco,“ a hudební aranžná připravil Milan Hrabal z Obce spisovatelů.

Manažér Cíger svým svěřencům věří a následně by oba zpěváci chtěli vydat svoje první společné cédéčko, které by mělo mít název „Zpiewám rád – Zpívám rád“. Palce vycházejícím hvězdám bude držet božský Kája i trošku odrostlejší Darinka.

Samozvaný král Václav V. byl korunován na krále LiSu v průběhu Jičínského poetického jara. Zde jej vidíte krátce po korunovaci s korunou na hlavě a žezlem v ruce. Zlí jazykové sice tvrdí, že je to takový „generál bez vojska“, ale už jeho první nařízení, tj. zvýšení daní, vyvolalo vlnu nevole u poddaných. Franc chce každou neposlušnost tvrdě trestat a vzhledem k tomu, že nějak často chodí na nádraží, proslychá se, že za ním stojí i „modrá armáda“ železničářů!

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Příloha Kobry č.12/2007
(5. prosince 2007)
www.kobra.zde.cz